

συμβαίνει και άλλα ακόμη. Τούτων αντιληφθείς ο Νομάρχης κατήγγειλε τον εξενεχόντα.

Εν τῇ δίκῃ ταύτῃ, ἐν ᾗ πολλοὶ προσεφέρθησαν νὰ συνηγορήσωσιν ὑπὲρ τοῦ κ. Κουμανδούρου, μοι ἐδόθη καὶ πάλιν ἀφορμὴ νὰ ἐκτιμῶ τὴν νομικὴν δεινότητα καὶ τὴν ρητορικὴν ἀξίαν τοῦ κ. Λεωνίδα Καπετανάκη. Ὁ λόγος του ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ ἦτο τι ἐξάίσιον, οὐδὲν περιττὸν ἐνέχον, μηδὲν παραλίπον, πλήρως δὲ λεπτοτάτων ὑπαινιγμῶν καὶ σωκρατικῆς εἰρωνείας. Ἦτο ἐν τέλει λόγος ἐπισπασάμενος τὸν θαυμασμὸν τοῦ ἀκροατηρίου, ὅπως τῷ ὀφείλετο. Ἡ ἀπόφασις ἐν τοῦτοις τῆς δίκης ἔμεινεν ἀνεκτέλεστος.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΥΠΟΝΟΜΩΝ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν τὰ ἐξῆς πρὸς δημοσίευσιν:

Ἐν τῷ λόγῳ ὅστις σήμερον γίνεται διὰ τοῦ τύπου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ὑπονόμων, καλὸν εἶνε νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐν ἄλλαις πόλεσι γινόμεναι μελέται. Ἐν Παρισίοις κυρίως ἐπιτροπὴ ἐκ δημοτικῶν συμβούλων καὶ μηχανικῶν ἐντελῇ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐπεσκέφθη τὰς Βρυξέλλας, τὸ Ἀμστελδάμον, τὴν Ἀμβέρσιν, τὸ Λονδίνον, τὴν Δάντιν, τὸ Βερολῖνον καὶ τὸ Βεσλάου, ἐμελέτισε τὰ ἐκεῖ συστήματα τῶν ὑπονόμων καὶ ὑπέβαλεν ἐκθεσιν πρὸς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον περὶ τῶν μελετῶν τῆς. Εἰσηγητὴς τῆς ἐκθέσεως ἦν ὁ διάσμος μηχανικὸς Durand-Claye καθηγητὴς ἐν τῇ σχολῇ τῶν Ponts-et-Chaussées καὶ ὑδραυλικὸς ἀριστος.

Τί ἐπεσκέφθη καὶ τί εἶδεν ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὰς πόλεις; Θὰ ἦτο μακρὸν νὰ ἀναγράψωμεν ἐνταῦθα καθότι, καὶ τοι τὰ συστήματα τῶν ὑπονόμων τῶν ἄλλων πόλεων εἶνε ὅσον τὸ δυνατόν τελειότερα, ἀλλ' ὅμως δὲν εἶνε ἔργα νεωτάτων

μελετῶν, ὅπως ἐν Βερολίνῳ ἐνθα αἱ ἐργασίαι τῆς κατασκευῆς ὑπονόμων ἐν τῇ πόλει ὀλίγα ἀριθμοῦσιν ἔτη καὶ ἐνθα ἀκόμη ἡ κατασκευὴ ἡ ὀλοτελής δὲν ἀπέπερατώθη. Ἀλλ' ὅμως τὸ σύστημα τοῦ Βερολίνου ἐφαρμοσθὲν καὶ εἰς ἄλλας γερμανικὰς πόλεις θεωρεῖ ὁ κ. Durand-Claye ὡς ἀξίον μιμίσεως, ἰδοὺ δὲ τί συμπραίνει ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ τὸ συμπέρασμα τῆς ἐκθέσεως ταύτης; Ἄς μελετηθῇ παρὰ τῶν ἡμετέρων ἀρμοδίων.

α' Ἐν Γερμανίᾳ ἐγένετο παραδεκτὸν ἀπαντᾶν τοῦ σήμερον καὶ ἀνευ συζητήσεως ὅτι ὁ φριντίδι τοῦ δήμου καθαρισμὸς τῶν πόλεων βασίζεται ἐπὶ τῶν τριῶν τοῖσιν ἀρχῶν.

1) Ἐκροὴ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἀποπάτων εἰς τὴν ὑπόνομον.

2) Διανομὴ ὕδατος ἀρκετοῦ εἰς τὰς οἰκίας καὶ καθαρισμὸς γενικὸς δι' ὕδατος συνεχοῦς τῶν ὑπονόμων.

3) Ἀπορρόφησης τῶν ὑδάτων τῶν ὑπονόμων διὰ τοῦ ἐδάφους καὶ τῶν φυτειῶν.

Ἡ ὅτε συνομιλῶν μετὰ τῶν Γερμανῶν συναδέλφων ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων ἐξέφρασα αὐταῖς τὰς ἀμφιβολίας μου καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκροῆς τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν οἰκιῶν εἰς τὰς ὑπονόμους καὶ τῆς καταργήσεως τῶν βόθρων, εἴτε κινετῶν εἴτε μονίμων, μοι ἀπέδειξαν μεγάλην ἐκπληξιν καὶ μοι εἶπον ὅτι ἐπὶ τούτων σήμερον στήριζεται ἡ δημοσία ὑγιεινὴ. Ὅλαι αἱ μεγάλαι πόλεις τῆς Εὐρώπης Βερολῖνον, Βιέννη, Λονδίνον, Βρυξέλλαι, Ρώμη ἀποστέλλουσιν εἰς τὰς ὑπονόμους τὰς ἀκαθαρσίας τῶν ἀποπάτων.

Ἡ αἱ πόλεις τῆς Οὐγγαρίας καὶ Ὁδησσοῦ με συμβουλευθήσαν διὰ τὸ ζήτημα τοῦ καθαρισμοῦ τῶν δύο μεγάλων τούτων πόλεων καὶ ἐκεῖ δὲ αἱ ἀκαθαρσίαι τῶν ἀποπάτων ἐρίπτοντο εἰς τὰς ὑπονόμους. Ἐξήκοντα δὲ ὀκτὼ πόλεις ἀγγλικαὶ καθαρίζουσι τὰ ὕδατα τῶν ὑπονόμων διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδάφους ἀπορροφήσεως μακρὰν τῆς πόλεως καὶ αἱ

ἡ Ἐρριέττη δὲν δύναται νὰ σᾶς ἀγαπήσῃ, ἄλλη τις θὰ σᾶς ἀγαπήσῃ!

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐνεποίησαν εἰς τὸν νεανίαν παράδοξον ἐντύπωσιν. Πρὸς στιγμὴν ἔμεινε σιωπηλὸς, ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους εἰς τοὺς τῆς νεανίδος, ἔπειτα ἀπῆντησεν.

— Συνηγορήσατε θαυμασίως ὑπὲρ τῆς φίλης σας, δεσποινίς· ἀλλ' ἐάν πεισθῆς ὑπὸ τῶν λόγων σας ἀποφασίζω νὰ ἀποσύρω τὴν αἴτησιν τοῦ νὰ συζευχθῶ τὴν δεσποινίδα Ἐρριέττην, δὲν κρύπτω ὅτι πράττω τοῦτο μετὰ μεγίστης δυσκολίας. Μοι ἐπιτρέπετε ἵνα ἔρχωμαι καὶ ζητῶ ἀπὸ σας ἐνίοτε νὰ μ' ἐνθαρρύνετε.

— Ἐγένεσθε δεκτὸς παρὰ τῷ κυρίῳ καὶ τῇ κυρίᾳ Μωριέν, οἵτινες πολλὴ σᾶς ἐκτιμῶσι, κύριε· ἡ οἰκία τοῦ πατρὸς μου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κλεισθῇ πρὸ ὑμῶν.

— Δύναμαι λοιπὸν, δεσποινίς, ἔχων τὴν ἀδειάν σας νὰ ζητήσω τὴν εὐνοίαν καὶ τὴν τιμὴν ἵνα γίνωμαι δεκτὸς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Βιολαίν;

Ἡ νεάνις ἀπῆντησε διὰ κινήσεως τῆς κεφαλῆς.

— Τώρα εἴμεθα φίλοι, δὲν ἔχει οὕτω; εἶπεν ὁ Πέδρο Κάστορα.

— Βεβαίωτατα.

Ἡ δὲ Σουσάνα τῷ ἔτεινε τὴν χεῖρα.

— Καὶ διὰ πάντοτε, προσέθεσεν, ἐάν λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀποκάλυψιν μας ἐνεργήσῃτε γενναιοφρόνως.

Ὁ βραζιλιανὸς περιέβαλεν αὐτὴν διὰ πυρίνου βλέμματος.

— Δεσποινίς, ὑπέλαβε, πρὸς ἐμὲ ἐδείξατε μεγίστην εὐλικρίνειαν, θέλω λοιπὸν καὶ ἐγὼ νὰ φανῶ πρὸς σας εὐλικρινής. Πρὸ ὀλίγου μοι εἶπετε ὅτι πρέπει νὰ σᾶς ἐκλάβω τοιαύτην ὁποία εἴσθε, ὅτι ἐπιζητῶ τὸν ἔρωτα, τὴν ἀγάπην. Ναι, τὸν ἔρωτα ἐπιζητῶ.

Πρὸς στιγμὴν σιωπήσας ἐπανελάβε διὰ φωνῆς τρεμουσῆς.

— Δεσποινίς μοι εἶπετε πρὸς τοῦτοις καὶ τὸ ἐξῆς: «Ἐάν ἡ Ἐρριέττη δὲν δύναται νὰ σᾶς ἀγαπήσῃ, ἐτέρα θὰ σᾶς ἀγαπήσῃ.» Δεσποινίς, αἰσθάνεσθε ὅτι αὕτη ἡ ἄλλη θὰ ἦν δυνατὸν νὰ ἦτο σεῖς;

— Ὁ! κύριε! ἐπεφώνησεν ἡ Σουσάνα γινόμενη ἐρυθρὰ ὡς κεράσιον.

— Πρέπει νὰ μὲ ἐκλάβετε τοιοῦτον, οἷός εἰμαι, εἶπεν ὁ Πέδρο.

Ἡ νεάνις ἐπιχαρίτως μειδιάσασα.

— Κύριε Πέδρο Κάστορα, ἀπῆντησε, τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ Ἐρριέττη Δεσιμαῖζ ἀποδοθῇ εἰς τὴν μητέρα της, θὰ σᾶς ἀγαπήσω!

Ἡ μορφή τοῦ νεανίου ἠκτινοβόλησεν.

— Ἰδοὺ ἡ πολυτιμότερα τῶν ἐνθαρρύνσεων, εἶπε.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπεχαιρέτισε τὴν Σουσάναν.

Μείνας αὕτη μόνη ἤρξατο ρεμβάζουσα.

Μετὰ μεσημβρίαν ὁ Πέδρο Κάστορα μετέβη εἰς τὸ μέγαρον Δεσιμαῖζ. Τοῦ βαρόνου ἀπουσιάζοντος, ἡδυνήθη νὰ συνομιλήσῃ ἐλευθέρως ἐπὶ μίαν ὥραν μετὰ τῆς Ἐρριέττης.

τρεῖς δὲ μεγαλήτεροι πόλεις τῆς Πρωσίας: Δάντςιχ, Βρεσλάου καὶ Βερολίνον τὸ αὐτὸ σύστημα παρεδέξαντο, ὁ μηχανικός δὲ Aird ὁ ἀναλαβὼν τοῦ Βερολίνου καὶ τοῦ Βρεσλάου τὴν κατασκευὴν τῶν ὑπονόμων κατήργησε τοὺς βόθρους τῶν ἀποπάτων καὶ τοὺς λάκκους τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν μαγειρείων καὶ δι' ὑπονομίσκων ἐκ τῶν οἰκίων κατέρριψε τὰ πάντα εἰς τὴν ὑπόνομον ἣτις καθαρίζεται δι' ὕδατος ἀρθρόνου. Τὰ δ' ὕδατα τῶν ὑπονόμων ἐκεῖ μακρὰν τῆς πόλεως συλλέγονται ὑπὸ ἐργοστασίων ἅτινα τὰ μεταποιεῶσιν εἰς χρησίμους τῇ γεωργίᾳ λιπαντικὰς ὕλας, εἴτε καὶ ἀπορροφῶνται ὑπὸ τοῦ ἐδάφους.

Σ. Μ. Χ. Ὁ ἐπιστέλλων φαίνεται ἔχων διαθέσεις νὰ ὑποδείξῃ καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὴν πόλιν ὅτι καλὸν καὶ ἀγίον εἶνε νὰ χύνωνται οἱ ἀπόπατοι εἰς τὰς δημοσίους ὑπονόμους. "Εν τι ὅμως ἐλησμονήσεν ὅτι ὅπου δὴποτε ἀναφέρεται τοιοῦτόν τι γινόμενον, συστιγμὴ προστίθεται ὅτι συνάμα διὰ τῶν ὑπονόμων αὐτῶν ρεῖι ποταμὸς ὕδατος. Ἀλλ' ἐδῶ ὅπου οὔτε ρυάκια δὲν ἔχομεν διὰ τὰς ὑπονόμους, ἐδῶ ὅπου ἐνεκ τούτης τῆς λειψυδρίας καὶ αὐτὴ ἡ διὰ τῶν ὑπονόμων ἄνευ καθαρισμοῦ ροὴ τῶν νεροχυτῶν εἶνε ἐπιβλαβὴς, ἀπρητεῖτο μέγα θάρος ὅπως ἐξενεχθῇ τοιαύτη γνώμη, πολὺ δὲ φοβούμεθα ὅτι ὁ γράφων φίλος ἡ εἶνε ἡ προτιθεῖται νὰ γίνῃ μέλος τῆς καμύρας τῶν δηλητηρικτῶν! "Εῖς;

ΕΦΟΡΟΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Ἀρίστους διορισμοὺς ἔκαμεν ὁ κ. ὑπουργὸς ὡς ἐφόρων τῶν ἀρχαιοτήτων, εἰς μὲν τοὺς νομοὺς Λαρίσσης καὶ Τρικάλων, τὸν κ. Δημήτριον Φίλιον, εἰς δὲ τὸν νομὸν Ἀργους καὶ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας τὸν κ. Χρήστον Τσουνταν. Ὁ κ. Φίλιος δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν ἡμετέρων συστάσεων, καθὼς γνωστός ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν τῷ ἀρχαιολογικῷ κόσμῳ. Δὲν εἶνε

Ἐγκαταλιπὼν τὴν νεάνιδα εἶχε λάβει ὀριστικὴν ἀπόφασιν.

Ἡ Ἐρριέττη ἀναγκασθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐρωτήσεων τοῦ ὠμολόγησε τελευταῖον, ἀλλ' οὐχὶ ἄνευ δυσκολίας, ὅτι ἀπὸ πολλοῦ ἡ καρδιά αὐτῆς δὲν ἦτο ἐλευθερά.

Τὴν ἐπαύριον ὁ κύριος Δεσιμαῖζ ἔλαβε τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν.

Κύριε βαρόνε!

Χθὲς ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ ἶδω ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Βιολαῖν τὴν κυρίαν βαρόνην Δεσιμαῖζ, ἣν εὗρον μετὰ μείζονος ἐπιμονῆς ἀντιτασσομένην εἰς τὰ σχέδιά μου καὶ ἐτοίμην νὰ ἐμποδίσῃ τὸ συνοικεσίον διὰ παντὸς μέσου.

Δὲν δύναμαι οὐδὲ θέλω νὰ προκαλέσω ρῆξιν ἀξιοβήρητον καὶ ἣτις ἔσται βεβαίως καὶ ὀλεθρία μεταξύ ὑμῶν καὶ τῆς κυρίας βαρόνης. Καθὼς μου ἄρα ἐστὶ νὰ μὴ ἔχω πλέον ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς θυγατρὸς ὑμῶν.

Ἐυχαριστῆσθε νὰ θεωρήσῃτε τὴν αἰτησίαν μου τοῦ νὰ συζητῶ τὴν δεσποινίδα Ἐρριέττην ὡς ἄκυρον, καὶ λάβετε τὸν λόγον, ὃν μοὶ εἶχετε δώσει.

Πιστεύσατε κύριε βαρόνε εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ λύπην μου, καὶ δέξασθε τὴν ἑκφράσιν τῶν διακεκριμένων αἰσθημάτων μου.

ΠΕΔΡΟ ΚΑΣΤΟΡΑ.

Ὁ Δεσιμαῖζ ἔμεινε ἐκπληκτός.

Τούτο ἡ καταστροφὴ τῶν τελευταίων αὐτοῦ ἐλπίδων, εἴπει δὴ τὸ ἀνώτατον αὐτοῦ μηχανημα διελύετο ὡς καπνός, ἦτο ἡ διάλυσις, ἡ κατάρρευσις, ἡ πλήρης ἐκμηδένισις οἰκο-

ῶμος τὸσον γνωστὸν τὸ ἰδιόρρυθμον τοῦ χαρακτῆρός του, προβαῖνον ἐνίοτε μέχρις ἀγριότητος καὶ ἀκοινωνήσιας, ὁ γνήσιος ἐλληνικὸς αὐτοῦ χαρακτῆρ καὶ ἡ σθεναρὰ ἐθνικὴ του ἀξιοπρέπεια ἀπέναντι τῶν ξένων, πρὸ τῶν ὁποίων ἐφαινεῖται ἀκέραιος Ἕλλην, ὅταν θέλῃ ὁμιλῶν ξένα: γλώσσας, τὰς ὁποίας κάλλιστα ἐπίσταται, τὴν τε γερμανικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν ἰταλικὴν, πάντοτε ὅμως πρὸ παντὸς ξένου προβάλλων μὲ τὰ αἰώνια ἐλληνικά του, ὥστε νὰ κάμῃ ὅχι αὐτὸς νὰ κοκκινήσῃ, ὅπως τινες διεσθαρμένοι γελοῖοι πράττουσιν, ἀλλὰ ὁ ξένος διότι δὲν γνωρίζει τὴν ἐλληνικὴν, καὶ νὰ παρακαλέσῃ ἂν ἦνε δυνατόν νὰ συνεννοηθῇ εἰς τὴν μητρικὴν του γλώτταν. Τότε μάλιστα, λέγει ὁ κ. Φίλιος, καὶ ἀφοῦ φέρῃ τὸν ξένον εἰς τὴν θέσιν του, ἀναλαμβάνει ὅλην τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν εὐγένειαν καὶ χάριν μὲ τὸ ἀνακύπτον κάπου διάτορον πονηρὸν καὶ εἰρωνικὸν μειδίαμα. Ὁ κ. Φίλιος δὲν εἶνε μόνον φιλόσοφος τὸν βίον καὶ τὰς ἰδέας, ὅπως τὸν ἐνθυμούμεθα εἰς τὰ σκιερὰ πευκάκια τῆς Χάλης εἰς τὴν Ἑμπορικὴν Σχολὴν ποῦ ἦτο καθηγητὴς πρὸ δεκαετίας. Ὡς ἀρχαιολόγος εἰργάσθη ἐν Ἐλευθίνῳ ὅσον τῷ ἐπέτρεπον τὰ μικρὰ μέσα τῆς Ἑταιρίας, ἀνακλύψας τὴν Πρόραον Στοὰν καὶ τὸν Σηκόν, ὅπου τὸ Ἀδυτον ἡ Τελεστήριον, ἐτελοῦντο δηλαδὴ ἐκεῖ τὰ περίφημα Ἐλευσίνια μυστήρια, ὑπὸ τῶν θεατρίνων ἱερῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἡ ἐκθεσις τοῦ ἐν τοῖς ἐκδοθεῖσι πρακτικοῖς τῆς Ἑταιρίας εἶνε γραμμὴν σαφέστατα καὶ εἰλικρινῶς, ὑπόσχεται δὲ ἐνὰ ναλῶσαι νὰ δημοσιεύσῃ ἀλλαχοῦ περὶ τῶν διαφόρων εὐρημάτων. Διότι ἔχει καὶ τούτο τὸ καλὸν ὁ κ. Φίλιος, ὅτι δὲν ἀφίνει εὐκολὰ τοὺς ξένους νὰ ἀντιγράψωσιν ἐπιγραφὰς καὶ νὰ δημοσιεύωσι καὶ νὰ προσκτῶνται αὐτοὶ πρῶτοι τὴν δόξαν, πολλάκις διὰ ξένης μάλιστα ἐργασίας, ἀλλ' ἐννοεῖ τὰ πάντα διὰ τῆς ἐλληνικῆς ἐπιστήμης καὶ ὑπὸ ἐλλήνων νὰ προάγωνται εἰς φῶς.

Ὁ κ. Χρήστος Τσουντας ἐκ Φιλιππουπόλεως πρώτῃν ἱσως φεραν ἀκούεται δημοσίως, διότι εἶνε ἐξ ἐκείνων τῶν μετριο-

δομήματος συνδυασμῶν, δι' ὧν ὑπελόγιζεν ὅτι ἐμελλε νὰ ἐξέλθῃ τρομερὰς τινος θέσεως.

Κρατῶν τὴν ἐπιστολήν ἐν χερσίν, ὠχρὸς, φρίττων, ἔμενεν ἀκίνητος ὡς ἀπομωρανθεὶς.

Ἐν τούτοις ἐξῆλθε μετ' ὀλίγον τῆς καταστάσεως ταύτης καὶ μανιώδης ἐξ ὀργῆς, τρέμων περιήρχετο τὸ δωμάτιον ἀτάκτως, πυρετωδῶς, ὡς τις ἀνάσθητος, ἐξέβαλλε βραχνούς μυκηθμούς, ἀνέτρεπε τὰ ἐπιπλα, ἐκτύπα ἰσχυρῶς τοὺς πόδας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὡς δαιμονιακός, ὠρκίζετο καὶ ἐξέφερε διαφόρους κατάρας.

— Ἀ! ἀνέκραξεν ἀφρίζων, θέλει τὸν πόλεμον. Λοιπὸν ἔστω, θὰ πολεμήσω ἀδιαιτάκτως. Δὲν θ' ἀποδώσω τὴν θυγῆτέρα τῆς, θὰ φέρω αὐτὴν ἐκτὸς τῆς Γαλλίας καὶ θὰ δυνηθῶ νὰ κρίψω αὐτήν, ὥστε νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ ἐπανιδῇ ποτὲ αὐτήν!

Τελευταῖον καθυσχάσα: μετέβη εἰς ἕτερον δωμάτιον καὶ καθίσας ἐμπροσθεν γραφείου ἔγραψε.

Κυρία βαρόνη!

Παίζομεν τρομερὸν παίγνιον. Πρὸς τὸ παρὸν θριαμβεύετε, ἀλλὰ καὶ ἐγὼ κρατῶ τὰ ὅπλα μου.

Θὲν ἀπέκρουσα τούτο καὶ τὸ γνωρίζετε ὅτι εἶμαι κατεστραμμένος, σεῖς δὲ, κυρία, εἴσθε πλουσία. Ἀς μοιρασθῶμεν. Ἐντὸς δέκα καὶ πέντε ἡμερῶν ἔχω ἀνάγκην δύο ἐκατομμυρίων. Εἰς ἀντάλλαγμα τοῦ ποσοῦ τούτου θὰ σὰς ἀποδώσω τὴν θυγῆτέρα σας.

Ἐὰν ἀπὸ σήμερον μέχρι τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν δὲν ἤθελον λά-